

Zdzisław Lec

Symposium naukowe z okazji 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego oraz święta Uniwersytetu Opolskiego

---

Wrocławski Przegląd Teologiczny 5/2, 159-161

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Symposium naukowe z okazji 46. Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego oraz święta Uniwersytetu Opolskiego

W dniach 5 – 6 marca 1997 roku w Opolu (Wydział Teologiczny, ul. Drzymały 1a) i w Centrum Kultury i Nauki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego w Kamieniu Śląskim zorganizowane zostało sympozjum naukowe na temat Eucharystia w literaturze, muzyce i sztuce sakralnej. Organizatorem była Katedra Liturgiki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego kierowana przez ks. prof. dra hab. Helmuta Jana Sobeczke. Udział w sympozjum wzięło około 50 osób z Opolą, Wrocławia, Lublina, Krakowa, Pelplina, Tyńca, Gniezna i Moguncji.

Otwarcia i wprowadzenia do obrad sympozjum dokonał ks. bp dr Jan Kopiec z Opoli. W swoim wystąpieniu zauważył on m. in. to, iż Eucharystia jest źródłem jedności. Mówił ponadto, że Kongres Eucharystyczny we Wrocławiu przypada na koniec wieku XX, co według niego jest szczególnym znakiem i wezwaniem.

Pierwszą sesję obrad w Opolu otworzył ks. prof. dr hab. Helmut Sobeczko, który przedstawił referat pt.: „Integralna lub częściowa wizja Eucharystii. Konsekwencje w formach pobożnościowych i w przekazach artystycznych”. Na wstępie zauważył on, że przekazanie pełnej treści Eucharystii jest niemożliwe. Mówił o herezji Berengariusza. Następnie ukazywał argumenty dotyczące realnej i rzeczywistej obecności Chrystusa w Eucharystii. Z kolei przedstawił bogaty rozwój kultu eucharystycznego w historii Kościoła.

Drugi referat pt.: „Kulturotwórcza rola Eucharystii. Teologia misterium – literackie świadectwo” – nieobecny ks. dra hab. Jerzego Szymika z KUL-u odczytał ks. dr Rudolf Pierskała, prodziekan Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. Autor referatu przy analizowaniu teologicznej misteryjności Eucharystii powoływał się na argumentację ks. prof. Romana Rogowskiego. Ponadto w jego referacie znalazły się takie tematy jak: Jezus Chrystus jako fundament kultury, tajemnica przeistoczenia jako model kultury i przeniejświętsza obecność jako sens kultury.

Problematykę związaną z przestrzenią sakralną dla sprawowania Eucharystii. Założenia teologiczne zaprezentował w trzecim referacie ks. dr hab. Zbigniew Wit (KUL). W swoim wystąpieniu najpierw ogólnie powiedział o budynku sakralnym, a później koncentrował się m. in. na miejscu celebracji mszalnej, strefie liturgii Ofiary i wyposażeniu ołtarza.

Problem „Eucharystia w literaturze staropolskiej, ze szczególnym uwzględnieniem ks. Jakuba Wujka SJ” zaprezentował w czwartym referacie historyk liturgii, o. dr Paweł Szczaniecki OSB z Tyńca. Na wszystkich słuchaczach zrobił wrażenie fakt, iż o. Szczaniecki w trakcie całego ponad 30-minutowego wystąpienia nie posługiwał się notatkami. Przedstawił on ks. Wujka jako doskonałego znawcę Pisma świętego i homiletę. Prelegent mówił też, że w tekstach ks. Wujka znajdujemy bardzo dużo sformułowań dotyczących Mszy świętej.

Kolejny referat „Eucharystia w ikonografii – w kręgu zagadnień wybranych” przedstawiła pani prof. dr hab. Urszula Mazurczak (KUL). Po ogólnym historycznym wstępie ukazała ona wybrane elementy sztuki sakralnej, a wśród nich m. in. kielich mszalny z Antiochii, datowany na ok. 500 r. oraz sakramentarz arcybiskupa z Metz.

Pierwszą sesję obrad zamknął referat ks. dra Antoniego Dunajskiego z Pelplina na temat: „Eucharystia w pismach C. K. Norwida”. Prelegent stwierdził w podsumowaniu, iż

Norwid w swojej twórczości był jednym z najbardziej eucharystycznie nastawionych polskich poetów. Norwid w swoim życiu często uciekał się do praktykowania spowiedzi i przyjmowania Eucharystii.

Po południu, pierwszego dnia, w Kamieniu Śląskim miała miejsce II sesja obrad, a w jej skład weszły dwa komunikaty i jeden referat. W referacie ks. dr J. Waloszek z Uniwersytetu Opolskiego rozważał problem „Dlaczego muzyka w sprawowaniu Eucharystii?”. Zauważył m. in. przy tym, że muzyka przychodzi w sukurs świętemu charakterowi Eucharystii.

Problem „Ars celebrandi w odnowionej liturgii” zaprezentował w pierwszym komunikacie ks. dr Rudolf Pierskała. Najpierw wiele miejsca poświęcił on wyjaśnieniu słów celebrans i celebracja. Później przedstawił w tym względzie postulaty dokumentów Kościoła katolickiego.

Drugi komunikat dotyczył eucharystycznych znaków chleba, wina i wody w literaturze staropolskiej, a prezentował go pan mgr Mirosław Lenart z Uniwersytetu Opolskiego. Uwagę swoją skupił on przede wszystkim na tekstach zaczerpniętych od takich autorów, jak Jan Tyszkowski czy Libicki, nie sięgając w ogóle np. do Mikołaja Reja.

W czwartek 6 marca miała miejsce III sesja obrad. Pierwszy referat wygłosił ks. mgr Jan Kasprovicz, konserwator zabytków, proboszcz kościoła farnego w Gnieźnie i wykładowca historii sztuki w Wyższym Seminarium Duchownym w Gnieźnie. Mówił on na temat: „Treści ideowe romańskich kielichów mszalnych ze Skarbcza Katedry Gnieźnieńskiej”. Bardzo szeroko zaprezentował on tzw. Kielich św. Wojciecha, Kielich Dąbrówki i Drugi Kielich Dąbrówki.

W drugim referacie pt.: „Śląskie rzemiosło artystyczne w służbie Eucharystii” ks. dr P. Maniurka z Uniwersytetu Opolskiego przedstawił bardzo obrazowo najstarsze i najcenniejsze krucyfiksy, lichtarze, kielichy, ampulki, oprawy kanonów, kadzielnice i monstrancje, pochodzące ze śląskich zakładów złotniczych Wrocławia, Nysy, Paczkowa, Głogówka i innych. Podał dużo informacji dotyczących złotnictwa na Śląsku i zachęcił do zwiedzenia Muzeum Diecezjalnego w Opolu.

„Twórczość mszalna kompozytorów polskich XX wieku” była tematem referatu, który wygłosił dr Stanisław Dąbek z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Powiedział on m. in. to, że wybitny kompozytor nie eksperymentuje z Mszą. Jego prelekcja miała aspekt metodologiczny, historyczny, teologiczny i duchowości eucharystycznej. Dr Dąbek jest także autorem bardzo cennej książki, która ukazała się w Wydawnictwie Naukowym PWN w 1996 roku pod takim samym tytułem, jak prezentowany na sympozjum referat.

W końcowej części sesji przedstawiono jeszcze pięć komunikatów. Pierwszy z nich „Stacje na Boże Ciało w twórczości kompozytorów śląskich XIX wieku” zaprezentował dr Remigiusz Pośpiech z Uniwersytetu Opolskiego. Drugi komunikat wygłosił mgr Jerzy Stankiewicz z Krakowa na temat: „Tajemnica eucharystii w twórczości Oliviera Messiaena”. Messiaen (zm. 27. 04. 1992) to szczególnie wyróżniający się we współczesnej muzyce religijnej kompozytor francuski. Poruszał on w swojej twórczości takie tematy jak: Kościół, Trójca Święta, Stworzenie i oczywiście Eucharystia. W następnym komunikacie ks. dr P. Tarliński z Uniwersytetu Opolskiego zaprezentował „Tematykę eucharystyczną w twórczości Petra Ebena”. Natomiast dwa ostatnie komunikaty dotyczyły szat liturgicznych. Ks. dr Erwin Mateja z Uniwersytetu Opolskiego mówił na temat: „Posoborowa odnowa szat liturgicznych”, a pani mgr Barbara Kalfas z Krakowa o „Problemie konserwacji zabytkowych szat liturgicznych”.

W podsumowaniu sympozjum stwierdzono m. in., iż obok wymiany informacji obrady miały także cel praktyczny, a mianowicie ukazanie fenomenu Eucharystii pod wieloma aspektami w związku ze zbliżającym się 46. Międzynarodowym Kongresem Eucharystycznym. Akcentowano również fakt, iż tym sympozjum naukowym uczczono 3. rocznicę powstania Uniwersytetu Opolskiego. Natomiast ks. prof. Helmut Sobeczko podkreślał dobitnie to, że za około trzy miesiące materiały z obrad ukaza się w odrębnej publikacji.

ks. Zdzisław Lec

XXVII Wrocławskie Dni Duszpasterskie

Chrześcijanin jest posłany do tego świata, by stać się zaczynem pojednania i zwiastunem nadziei nowego życia w Chrystusie. Jan Paweł II przypominając w Liście Apostolskim „Tertio millennio adveniente”, o tym podstawowym powołaniu ochrzczonych wzywa, aby otworzyli serca na tchnienie Ducha Świętego. By przygotowali się do świętowania Wielkiego Jubileuszu roku 2000 z odnowioną wiarą i szczerym zaangażowaniem. Odpowiadając na to wezwanie organizatorzy XXVII Wrocławskich Dni Duszpasterskich, które odbyły się w dniach od 27 do 29 sierpnia, podjęli temat współbrzmiący z programem pracy duszpasterskiej Kościoła w 1998 r. – „Ducha nie gaście – w stronę Wielkiego Jubileuszu 2000”. W ciągu trzech dni aula Metropolitalnego Wyższego Seminarium Duchownego we Wrocławiu gościła wielu wybitnych teologów i duszpasterzy, osób zakonnych i świeckich, katechetów. W obradach wzięło udział blisko 700 osób.

XXVII Wrocławskie Dni Duszpasterskie – w obecności kard. Henryka Gulbinowicza, metropolity wrocławskiego – zainaugurowano Mszą św. w archikatedrze wrocławskiej pod przewodnictwem bpa Jana Szłagi, biskupa chełmińskiego. On też wygłosił okolicznościową homilię, w której zwrócił uwagę na wielką, aczkolwiek nie zawsze dostrzegalną w przeciętnej świadomości religijnej, rolę Ducha Świętego w Kościele.

Witając wszystkich uczestników XXVII Wrocławskich Dni Duszpasterskich ks. prof. dr hab. Ignacy Dec, rektor PFT we Wrocławiu, rozpoczął część roboczą – wykłady i konwersatoria – WDD. Jako pierwszy wykład na temat: *Pneumatologia biblijna - świadectwo Ducha o Sobie Samym* wygłosił J. E. bp prof. dr hab. Jan Szłaga. W wykładzie swoim ks. bp przedstawił i uzasadnił tezę, iż cała Biblia od najstarszych tradycji starotestamentalnych, aż po refleksje eschatologiczne w Apokalipsie, i poza nią, ukazuje stale obecność Ducha Świętego jako nieomylny znak, że myśl religijna idzie we właściwym kierunku, o ile związana jest z Duchem, nie zawsze nawet z dopowiedzeniem Świętym, który idzie od Jahwe. O potrzebę ludzi, którzy nie tylko umieją mówić o Duchu Świętym, lecz także znają Go i idą drogą wskazywaną przez Bogurodnicę apelował prawosławny duchowny ks. Eugeniusz Cebulski w wykładzie zatytułowanym „Co znaczy *Wierzę w Ducha Świętego* w teologii prawosławnej?” Na to samo pytanie: co znaczy „*Wierzę w Ducha Świętego*”, ale w teologii katolickiej, za pomocą tryptyku – 1. Duch Święty w życiu Trójcy Świętej; 2. Duch Święty w życiu Kościoła; 3. Duch Święty w życiu chrześcijanina, starał się odpowiedzieć J. E. bp dr Jan Tyrawa z Wrocławia. Ks. prof. dr hab. Jan Krucina z PFT we Wrocławiu mówił o *Cywilizacji współczesnej jako „wołanie o Ducha”*.

Wykładom towarzyszyły konwersatoria. Pierwszego dnia można było wybrać spośród następujących tematów: *Duch Święty w liturgii* (ks. dr S. Chomiak, PFT Wrocław), *Sztuka jako zwierciadło oddziaływania Ducha Świętego* (ks. dr J. Pater, PFT Wrocław), *Duch*